

JEZDECKÉ ROZHLEDY

ROČNÍK I.

Redaktor: Major gšt. Josef Tacl.

ČÍSLO 4.

—c—:

Co nového přináší francouzský cvičební řád pro jezdecko z roku 1931.

Nový Cvičební řád, vydaný r. 1931, podává zásady použití jezdeckta a vymezuje jeho úkoly celkem stejně jako poslední Cvičební řád z roku 1923 a podkladem výkladů je rámec vyšší jezdecké jednotky, kterou je jezdecká divise. Jezdecký sbor je útvar tvořený podle potřeby z určitého počtu jezdeckých divisí neb i jiných jednotek.

Úkoly jezdecké divise jsou: vyhledávání zpráv, zajištění, účast v bitvě a spolupůsobení při využití úspěchu.

Abyste mohla jezdecká divise splnit své úkoly, musí bojovat. Útočný boj jezdecké divise záleží ve využití překvapení, svádí se na široké frontě a jezdecko v něm využívá své pohyblivosti, aby mohlo všechny prostředky rychle zasadit na vhodném místě zvoleném velitelem. Úsilí se vyjádří na úzkém pásmu, kde jsou soustředěny prostředky a je kombinováno s obchvatným manévrem, prováděným jednotkami na koních vždy, kdykoliv je to možné. Obranný boj vede jezdecká divise obdobně jako pěší divise organisováním palby. Nestačí-li prostředky k udržení terénu a zastavení nepřítele, vede jezdecká divise boj na zdrženou. Boj na koni zůstává účinným prostředkem menších jednotek za vhodných okolností, zvláště je-li podporován a chráněn palbou.

Úkoly přezvědných oddílů armádních sborů a pěších divisí jsou převážně rázu zajišťovacího.

Úkolům a způsobu boje odpovídá nová organisace jezdeckých divisí, které jsou k dispozici vrchnímu veliteli.

Jezdecká divise se skládá z těchto částí:

Stan jezdecké divise (štáb a služby).

2 jezdecké brigády, z nichž každá o 2 plucích.

1 pluk „dragons portés“ o 3 praporech.*)

Dělostřelectvo jezdecké divise, jež má:

1 pluk jízdního dělostřelectva o 2 oddílech po 3 bateriích;

1 oddíl dělostřelectva naloženého na autech;

1 oddíl obrněných automobilů o 3 eskadronách po 4 četách;

1 ženijní rotu (na kolech) o 3 četách;

1 telegrafní rotu;

1 mostovou soupravu jezdecké divise.

Služby u jezdecké divise zastoupené jsou: zbrojní, ženijní, spojovací, intendantní, zdravotnická a veterinářská jako hlavní, zároveň se službou pokladní, poštovní, justiční a četnickou.

*) Jednotky pěší vezené na autech buď zvláštních, schopných pohybu v terénu, neb obyčejných nákladních, u některých pluků dosud cyklisté.

Jezdecký pluk má: velitelství s pomocnou eskadronou; eskadronu těžkých kulometů a doprovodných zbraní, jež má 2 čety těžkých kulometů (každá 2 družstva po 2 kulometech) a 1 četou doprovodných zbraní, sloučující družstvo moždířů o 2 kusech, a jedno dělo ráže 37 mm; dvě skupiny eskadron (naše korouhve) po 2 jezdeckých eskadronách.

Eskadrona má velitelství s pomocnou četou, po družstvu bojového a plukovního trénu a 4 čety. Četa má 2 družstva a záložní střelecký roj, tedy 3 lehké kulometry.

Pluk „*dragons portés*“ má: velitelství s pomocnou eskadronou;

3 prapory, z nichž každý se skládá z 3 eskadron (po 4 četách) a z eskadrony kulometné (o 4 četách) a doprovodných zbraní (1 četa).

Každý armádní sbor má svůj přezvědný oddíl, jemuž velí plukovník anebo podplukovník, složený z velitelství pluku s pomocnou eskadronou, ze 2 eskadron, z eskadrony kulometné a z doprovodných zbraní, mající 1 četou těžkých kulometů a jednu četou doprovodných zbraní, z eskadrony cyklistické o 3 četách cykl. a o jedné četě kulometů o 2 družstvech, z čety obrněných automobilů (4 vozy, 5 motocyklů s vozíkem a 1 radiotel. stanice). Jezdecké eskadrony jsou téhož složení jako u jezd. pluku.

Pěší divise má přezvědný oddíl, jemuž velí vyšší důstojník. Tento oddíl má: velitelství přezvědného oddílu, jednu eskadronu zesílenou jedním družstvem těžkých kulometů, jednu cyklistickou eskadronu o 3 četách cykl. a 1 četě kulometné o 2 družstvech, jednu četou obrněných automobilů jako u P.O. armádního sboru.

Pěší pluk má četou jízdních patračů — 1 důst., 25 jezdců.

K dosavadní výzbroji jezdeckva přistupují zde nové zbraně, a to: kanon 37 mm s plochou drahou a užitnou nosností 1500 m. Jeho dobré vlastnosti jsou: přesnost, rychlost palby, dovolující vypálit 15 ran za minutu, možnost nepřímého zaměření, schopnost následovat jezdeckvo za všech okolností, lehkost střeliva, umožňující snadné zásobování. Velmi dobře se hodí k boji proti kulometům, proti zbraním protitankovým, proti lehkým pancířům mechanických prostředků.

Moždíř se zakřivenou drahou letu působí až na 2000 metrů buď výbušnými nebo kouřovými náboji. Střílí dosti přesně, zvláště na střední vzdálenost, rychlostí až 20 ran za minutu, dá se snadno rozložit i složit a lze jím přestřelovat vlastní jednotky. Účinek střely proti nekrytým cílům je skoro takový jako granátu 75 mm. Potíže působí zásobování střelivem, které je dosti těžké (325 kg).

Jezdecká divise nového složení je jednotkou, sdružující prostředky různých vlastností, různé zbraně, z nichž každá má některé zvláštní vlastnosti.

Jezdeckvo, které je základní složkou, vyznačuje se pohyblivostí a rychlostí. Jeho průměrná rychlost pochodu je 7—8 km i 10 km pro drobné části za hodinu. Schopnost pohybu skoro v každém terénu dává mu pružnost nutnou pro manévry. Výzbrojí se vyrovná pěchotě. Proto bude plnit vždy ony úkoly, kde může své vlastnosti uplatnit.

Jednotky na pásových vozidlech přibližují se svými vlastnostmi jezdecku, podle technické dokonalosti. Jejich rychlost je větší, při přesunech na cestách 20—25 km v hodině a akční radius 150 km. Ve vhodném terénu se pohybují rychlostí 10—12 km.

Jednotky na autech mají velkou rychlost na cestách a velkou palebnou sílu. Pohybují se rychlostí 10—12 km za hodinu při průměrných etapách 80 km. Nemají však možnost se zajišťovat a proto jsou druhým sledem. Do boje zasáhnou mocnými palebnými prostředky jako pěchota a proto vedou úsilí útočných akcí a jsou jádrem obranné posice.

Cyklistické jednotky jsou rychlý prvek přezvědných oddílů. Pohybují se průměrnou rychlostí 12 km v hodině. Jsou odkázány jen na cesty a proto jsou méně způsobilé k manévrování. Zato mají velkou palebnou mohutnost a mohou velmi rychle zasáhnouti, jsou-li vhodné cesty. Pohybují se tiše a lze jich proto užít s překvapením, zejména v noci nebo za svítání. Zásadně nesmějí být rozdělovány; použití samostatných částic je zcela výjimečné.

Jednotky obrněných automobilů se vyznačují velkou rychlostí 45, 50—70 km za hodinu, podle typu. Zásoba pohonných hmot stačí jim na 200 km. Pohybují se na dobrých cestách, ale nový vzor může i do terénu, který neskytá větších překážek. Nedílnou jednotkou jejich je četa o třech vozech. Jednotky obrněných automobilů jsou určeny k podpoře druhých zbraní. Jejich vlastností, zejména rychlosti, má být vždy využito. Proto se přidělují jednotkám, provádějícím zvláštní úkoly, ať již při vyhledávání zpráv, při ofensivní akci, pronásledování nebo při krytí ústupu.

Může jich být použito i samostatně k provedení rychlých výpadů v určitých směrech. Mohou též sloužit spojení v postřelovacím prostoru, nebo jako ochrana automobilních kolon nebo trénu a působit také při obraně proti letadlům.

Dělostřelectvo jezdecké divise má obdobné úkoly jako divisní dělostřelectvo u pěší divise.

Ženíjní rota na kolech stačí při své rychlosti 12 km za hodinu následovat jezdecku.

Jednotky, kterými může být jezdecká divise zesílena, jsou: lehké tanky, letectvo a protiletadlové dělostřelectvo. Pozorovací letectvo má být přiděleno vždy, kdykoliv je to možné, veliteli jezdecké divise.

Mají-li jednotlivé složky zůstat použitelné, je nutno přihlížet i k jejich slabinám. Činnost jezdecku je závislá na stavu koní, jež musí vydržet. K tomu je nutno, aby o ně bylo vždy náležitě pečováno (krmení, napájení, sedláni, kování) a aby po čtyřech až pěti dnech pochodu následoval den odpočinku.

Také automobilní prostředky vyžadují zvláštního ošetřování. Je nutno denně předvídat nutný čas k ošetření stroje a k zásobování. Při velkých přesunech nutno zařadit den odpočinku, aby mohla být provedena podrobná prohlídka, po každých čtyřech, pěti dnech.

Pokud jde o jednotlivé úkoly, měly zkušenosti získané v posledním údobí za následek některé změny, jež se projevují v novém řádě změnami textu i novými doplňovacími ustanoveními.

Prvním úkolem jezdeckva zůstávají zvědy, ať již je provádí jezdecká divise v rámci armády nebo vyšší svaz, jezdecký sbor. Zvědné úkoly vykonává letectvo a jezdeckto, kterému přísluší doplnění a upřesnění zpráv získaných letectvem.

Letecká činnost nenahrazuje činnost pozemních oddílů, nýbrž ji prodlužuje. Je-li pozemní oddíl s to zjistit obrys nepřítel, nebude moci vidět za tuto čáru. Tento úkol připadne letci, který může zjistit shromáždování, vykládání za čarou dotyku.

Pozemním orgánem velitele jezdecké divise jsou přezvědné oddíly. Jejich složení závisí na úkolu, situaci a na terénu. Tvořeny jsou z jednotek jezdeckých, jež mohou být podle počtu a stavu cest i zesíleny jinými prostředky. Někdy mohou být sestaveny zcela z jednotek motorisovaných. (OA., dragons portés). Úkolem PO. je viděti. Ale stane se jen velmi zřídka, že by PO. získal hodnotné zprávy jenom viděním. Proto bude musit i bojovat, aby výpadem zajal něco nepřátel, kteří jsou velmi důležitým zdrojem zpráv. Osamocené odpory může obejít, aby pokračoval v svém úkolu; narazí-li však na souvislý nepřátelský odpor, nesmí váhat útočit, aby doplnil získané zprávy a uvolnil si cestu.

Různorodé složky jezdecké divise způsobily změnu i v organizaci pochodu. Důležitost nočních přesunů je zvlášť zdůrazněna ustanovením předpisu, který praví, že je výhodné, má-li býti uchována možnost překvapení, kdykoliv je to možné, vykonat pochod v noci a ve dne odpočívat v skrytu.

K zajištění pochodu mimo dosah nepřítel lze výhodně použít obrněných automobilů, jež budou přiděleny zajišťovacím částem a mohou před nocí pronikat daleko vpřed na důležitá místa, jichž zajištění zaručuje volnost pohybu následujícím valným vojm.

Postupuje-li divise v několika proudech, je nutno udržovat stále mezi nimi spojení. Uspořádání proudů musí odpovídat rychlosti jednotlivých složek. Cyklistické části postupují za jezdecktven vlastní rychlostí v přískocích. Jízdní dělostřelectvo je obyčejně zařadeno v proudech. Automobilní složky, dragons portés, automobilní dělostřelectvo, nepoužité obrněné automobily, tvoří zvláštní proud nebo více proudů a postupují po cestách, jež jsou pro ně nejvhodnější a nejbezpečnější. Před nimi předcházejí patrači, zkoumající cesty a vyhledávající zprávy.

Zahájí-li postupující jezdecká divise přibližovací pochod, člení se do šířky a do hloubky, takže jezdecké části s jízdním dělostřelectvem jsou čelním sledem a automobilní proudy druhým sledem. Dělostřelectvo s motorickou dopravou postupuje za nimi v posunech vlastní rychlostí.

Ženisté na kolech, nejsou-li přiděleni předvoji, postupují obdobně v posunech.

Dragons portés zůstanou na autech co nejdéle a posunují se postupně od jednoho uzlu cest k druhému, aby měli možnost změ-

niti směr. Jsou-li nuceni sesednout s vozů, postupují pěšky. Zůstávají zálohou velitele pro útočnou akci.

Obrněné automobily, jež nebyly zařaděny u PO., ponechává si velitel divise pohromadě k své dispozici.

Velitel divise určí v každém proudu jednotky, jichž zasazení řídí sám svým rozkazem a kterých velitelé proudu nesmějí použít.

Zjedná-li PO. dotyk s nepřítelem a považuje-li velitel divise zprávy jimi získané za nedostačující, nařídí přezkoušení dotyku předvoji podporovanými podle potřeby dělostřelectvem. Zastavený PO. přecházejí v tom případě automaticky pod velení velitele předvoje, v jehož pásmu jsou.

Naopak, stačí-li zprávy získané k rozhodnutí k akci, která by mohla nepřítele překvapit, upustí velitel divise od akcí předvojí a zasáhne hned svými valnými voji mohutným útokem.

Aby bylo zaručeno včasné dodávání zpráv od PO. veliteli divise, nařizuje se v rozkazech, kam mají být zprávy odesílány. Místem pro shromažďování zpráv budou buď PZÚ jezdecké divise nebo zvlášť zřízená sběrna pro přezvědné oddíly. To bude zejména tenkrát, mají-li značný prostorový a časový náskok.

Mezi zvědným a zajišťovacím úkolem svěřeným jezdecké divisi jeví se rozdíl jen v tom, že v druhém případě PO., vyslané k zjednání zpráv, dostanou omezené úkoly a jejich postup se řídí nejčastěji podle terénu. Velitel divise určí v terénu čáry, jichž mají postupně dosáhnout, a nařídí, jak mají mezi sebou navzájem udržovat spojení. Valné voje následují za PO. členěny tak jako při zvědech.

Má-li jezdecká divise provést kryt, zařídí se na posici stanovené velitelem armády podle zásad platných pro obranný boj. Nestačí-li prostředky k vytvoření souvislé palebné přehrady, musí si velitel jezdecké divise nechat zálohy, které by rychle mohl vrhnout na ohrožené místo, aby zde dosáhl nutné palebné síly k obraně. Proto musí zaujmout takovou sestavu, která mu zaručuje včasné získání zpráv, potřebných k řízení uvedeného manévru. S úkolem krytu těsně souvisí boj na zdrženou, neboť velmi často se přechází z jedné akce do druhé.

Vlastní zajištění pochodu divise, jež je zpravidla členěna ve dva i více proudů, provádějí předvoje. Jejich postup upravuje nařízení III. dílu Cvičebního řádu a je zrovna takový jako postup PO. Předvoj se člení podle těchto ustanovení do šířky i do hloubky. Hloubkové členění dává vznik dvěma sledům, a to přezvědny sled do šířky členěný vpředu a za ním v odstupu následující bojový sled. Takto členěný předvoj postupuje přískoky stanovenými podle terénu, který je postupně prozkoumán. Na ose pochodu je vždy předsunuta čelní hlídka vedená důstojníkem, kterou však nahradí, kdykoli to cesty dovoluji, četa OA.

Má-li jezdecká divise zasáhnout do bitvy, přiblíží velitel jednotky do prostoru, z kterého má k akci vyrazit, a učlení je do hloubky i do šířky, jezdecké brigády a jízdní dělostřelectvo v prvním sledu, ostatní prostředky v druhém sledu, OA. jsou rozčleněny mezi oba sledy, k vyhledávání zpráv a k zajištění boků.

Všecky části se kryjí co nejvíce, aby unikly dělostřeleckému a letectvému pozorování.

Zasažení do bitvy může se projevit buď jako akce ofensivní nebo defenzivní.

K útočné akci postupuje divise zajištěna svými PO. a předvoji, jež naváží dotyk s nepřítelem a jsou čelním sledem manévru, který má odstranit zajišťovací části nepřátelské. Narazí-li na odpor, který nemohou zdolat, zasáhne velitel divise svými valnými voji hledaje především možnost obchvátit nepřátelské křídlo. Rozhodne-li se útočit, zvolí takticky vhodný cíl, k němuž lze vojska snadno přiblížit a kde jsou výhodné podmínky pro činnost dělostřelectva. Útočná akce se skládá zpravidla z hlavního úsilí vedeného proti zvolenému cíli a z podružné akce, jež se projeví buď jako čelní útok ke klamání nepřítele nebo jako menší obchvatný manév. Hlavní úsilí vyžaduje maxima sil a zásadně se ho účastní pluk dragons portés, podle potřeby zesílený tanky, dostane-li je divise k dispozici. Ostatní jednotky připravují jeho zasažení, podporují jej a chrání jeho boky. Dělostřelectvo podporuje neb i připravuje útok nejčastěji postupnými soustředěními palby. Vliv na vedení boje projevuje velitel manévrem záloh.

K obranným akcím může být jezdecká divise nasazena zejména v případech, když hrozí obchvácení vlastního křídla nepřítelem, nebo když byla fronta prolomena nebo vznikla-li mezera mezi armádami, anebo konečně, má-li dočasně vystřídat vlastní pěchotu. K provedení těchto úkolů je třeba vyraziti co nejdříve ve vhodné sestavě. Divise využije všech cest v přikázaném pásmu, vyjma ty, které jsou vyhrazeny pro automobilní převozy. OA. zpravidla předchází jednotky, aby zjednały zprávy o nepříteli. Jednotky na autech mohou za nimi následovat anebo postupují až za jezdecktvem. V každém případě jsou však nasazeny až tehdy, když je situace OA. a jezdecktvem vyjasněna do té míry, že lze jich použít co nejúčelněji. Má-li jezdecká divise vystřídat pěchotu, přiblíží se za noci, vystřídá pěší jednotky a odešle koně a auta zpět do prostoru určeného k ubytování.

Podrobná ustanovení o vedení boje jak útočného, tak i obranného jsou rozšířena ve smyslu zásad platných pro boj pěchoty se zvláštním zřetelem na manév.

V útoku nutno rozeznávat u jezdeckta manév, který předchází zasažení vojsk a je prováděn na koni, na kolech anebo na automobilech. Jeho cílem je uvést jednotky do nejvýhodnějšího východiska pro boj. Jakmile jednotky sesedly k boji pěšky, provádí manév již jen v užším měřítku, a to za tím účelem, aby byla palba co nejlépe kombinována s pohybem při nejvhodnějším využití terénu. Nejúčelnější je obchvatný manév směřující do boku nepřítele nebo do mezer v jeho nesouvislé sestavě.

Manév malých jednotek záleží v kombinaci čelního útoku neb i přechodné obrany s útokem do boku, je-li na křídle volný prostor; dále ve změnách sestavy, ke kterým dává podnět terén a vliv nepřátelské palby, a konečně v soustředování palby nebo v manévru palbou, zejména těžkých kulometů.

Palba musí býti tak organisována, aby útočník získal v ní převahu. Proto je nutné zjistiti zdroje nepřátelské palby, které nutno umlčet, což vyžaduje obsáhlého organisování pozorování v boji. Organisaci palby nutno provádět podle zásad platných pro pěchotu, t. j. úprava plánu palby, zřízení palebné základny a uspořádání palby útočného sledu.

Z pohybu je velmi důležité prosakování do mezer v nepřátelské sestavě.

Terénu nutno využívat i do krajnosti k zvýšení účinku vlastní palby a snížení viditelnosti a zranitelnosti vojsk.

V obraně nutno vidět manévry v přímých soustředěních paleb jak vlastních, tak i doprovodných zbraní a dělostřelectva a ve vhodném učlenění záloh na jednom nebo více místech, aby rychle mohly zasáhnout na některém místě bráněné fronty.

Využití terénu a organisace palby řídí se zásadami platnými pro pěchotu.

Přes to však má útočný boj jezdecktva svůj zvláštní ráz. Jezdecká divise nasazuje do boje všechny palebné prostředky a plán boje musí vždy směřovat k rychlému provedení útoku, neboť má působit překvapením. Jezdecktvo, které potřebuje mnoho času k organisování útoku, najde potom před sebou odpor, který nebude moci zlomit. Proto má mít boj jezdecktva ráz prudkého nárazu a velitel bude nejčastěji musít spokojit se zprávami získanými zastavenými PO. a předvoji a podle nich zasadí valný voj. Jeho akce se stane rychlejší, má-li zprávy z daleka, může-li sám co nejdříve sledovati s pozorovatelný prostor útoku a přiblížit jednotky až do posledního krytu čelem před jejich cíle v sestavě, v které budou pokračovat pěšky. Organisace palby musí být provedena skrytě bez průtahů. Koně a vozy se rozčlení v krytech v terénu, aby unikly leteckému pozorování; někdy mohou být proto i odsunuty dozadu do prostorů méně ohrožených.

Přejde-li divise do obrany, určí velitel pásmo hlavního odporu, kde bude organisována palba, postará se o zajištění a nařídí, kam mají být odsunuty koně a vozy. Vytvoří si zálohy, mezi nimiž je vždy část na koních. Vzhledem k prostředkům a k pohyblivosti může jezdecká divise zaujmout širokou oblast, ale obrana je co do trvání omezena, neboť prostředky, zejména dělostřelectvo, nedovolují setrvat dlouho v odporu proti nepříteli metodicky útočícímu. Je-li divisi vymezena doba k obraně, má být zesílena.

Obrana může být také částí boje na zdrženou. V tom případě dá velitel prozkoumat i další posice vzadu a dá je obsadit menšími částmi, podle okolností i upravit. Náruční koně a automobilní vozidla k dopravě jednotek zůstanou co nejbližší za zasazenými jednotkami.

V částech, pojednávajících o útoku a obraně v rámci brigády a pluku, jsou připojena k dosavadním ustanovením nařízení o organisaci palby jak pro útok, tak i pro obranu.

Přibližovací pochod všech menších jednotek je proniknut zásadou postoupit koňmo co nejdále vpřed.

Eskadrona je jednotkou, která bojuje pěšky nebo na koni. Na široké frontě útočí zpravidla s třemi četami v palebném sledu a s jednou četou v záloze. Těžké kulomety a doprovodné zbraně jí přidělené jsou jejím zadním sledem. Útočná fronta eskadrony je průměrně 400 až 500 m, ale může dosáhnout 600 až 700 m, jsou-li jí přiděleny těžké kulomety nebo je-li jinak dostatečně podporována palbou.

Čety palebného sledu se člení do šířky, při čemž se pro jeden lehký kulomet počítá s průměrem 50 m, aby palba byla účinná a družstva měla dosti prostoru k využití terénu.

Větší šířky se dosáhne v eskadroně vytvořením mezer mezi jednotlivými četami a ne roztažením čety do šířky.

V obraně může eskadrona s třemi četami v prvním sledu bránit prostor 500 až 700 m; v sestavě krycí může její rozpětí do šířky dosáhnout i 1000 m.

Nově zpracována je část, pojednávající o kulometných jednotkách v boji. Všeobecný jejich úkol je vymezen takto: připravují, podporují a chrání pohyb zasazených jednotek, zajišťují udržení terénu a účastní se obrany proti letadlům. Jak v útoku, tak i v obraně jsou orgánem manévru palbou, neboť mohou z jednoho postavení plnit i několik úkolů.

Použit kulometů nařizuje velitel pluku, který může eskadrony použít jako celku nebo přiděliti jednotlivé čety nebo družstva eskadronám, zvláště v silně členěném anebo pokrytém terénu.

Povinností velitele kulometné eskadrony a velitelů čet jsou vymezeny podrobnými ustanoveními, rovněž tak i jejich činnost v boji útočném a obranném. Podobně je stanoven i úkol a povinnosti velitele čety doprovodných zbraní.

Předpis je rozšířen o novou část pojednávající o úkolech a užití jednotek obrněných automobilů v boji. Normální způsob jejich činnosti je spolupráce s částmi jezdeckva, neboť tím je zaručen úspěch. OA. nejsou s to samy obsadit terén a využít vlastního úspěchu, často mají potíže s vlastním zajištěním, zejména v pokrytém terénu, a ježto nejsou zcela schopny pohybu mimo cesty, mohou býti snadno zastaveny přirozenými neb umělými překážkami. Naproti tomu jsou jednotkám, s nimiž společně pracují, morální a materiální oporou svou mohutnou palbou; prodlužují rychle jejich činnost i ve velkém okruhu, přispívají k jich zajištění a přitahují na sebe mnoho palby.

Pro pluk dragons portés, který byl vytvořen z dřívější třetí jezdecké brigády v divisi, jsou v předpise zvláštní ustanovení, jen co se týká úkolu velitele pluku, přednosty automobilní služby a pro různé složky, pokud jde o přibližování (prapor na pásových autech, na kolech, na obyčejných autech). Jakmile tyto jednotky sesednou, platí pro ně boj. ustanovení Cvičebního řádu pro pěchotu (1. a 2. díl).

Mezi zvláštní druhy boje je připojeno nařízení o provádění výpadů, o bočních skupinách k udržení spojení, vzniknou-li mezery, a o spolupráci s útočnou vzbou.

Celkem lze z obsahu nového řádu zvláště upozorniti na tyto věci pro nás zajímavé: na novou organizaci vyšší jezdec-

lé jednotky, jež se stává smíšeným útwarem částí jezdeckých a motorisovaných, a na komplikace plynoucí z toho v organizaci přesunů; na novou organizaci vyhledávání zpráv převážnými oddíly; na nové členění předvojů, které nabývají také šířky místo dosavadní formace mající jen hloubku; na důležitost organisování palby jak v útočných, tak obranných akcích a na soustavnou snahu o manévr.

Podplukovník gšt. Rudolf Kučera:

Francouzské jezdectvo ve světové válce.

Část třetí.

Pohraniční bitva a ústup.

Operace v Lotrinsku.

Prvního údobí pohraniční bitvy od 17. srpna 1914 zúčastnily se francouzské vyšší jezdecké jednotky, přidělené I. a II. armádě, s dokonalejším úspěchem udržující mezi oběma armádami těsný styk, nutný tím více, že obě působily v rozbíhavých směrech. Obětovně chránily odkryté boky armád a brzdily pronásledování po neblahém dni 20. srpna, ucpavše mezeru vzniklou ve francouzské sestavě v nejcitlivějším místě čepu.

Jezdecký sbor Conneau od 14. do 25. srpna 1914.

(4. náčrt.)

Jezdecký sbor Conneau byl utvořen 15. srpna 1914 z 2., 6. a 10. jezdecké divise pod velením gen. Conneau, velitele 10. jezdecké divise, a byl mu svěřen úkol, aby vpádem do týlu německé VI. armády znepokojoval její týl a potřel německé jezdecké divise v prostoru Sarrebrück. Jeho postup s II. armádou přes Avricourt na Hertzing byl však 18. srpna zastaven a části 6. jezdecké divise, které vnikly do Sarrebrück, musily toto město vyklidit. Když postup nepřátelských sil ohrožoval vnitřní křídla I. a II. francouzské armády, bylo nutno uložit jezdeckému sboru, aby pečoval o styk mezi oběma armádami a aby chránil jejich boky. 19. srpna prohledalo jezdectvo 2. jezdecké divise údolí řeky Sarre, obě ostatní divise pomáhaly, třebaž marně, v útoku VIII. arm. sboru. 20. srpna brzdil jezdecký sbor protiútok I. bavorského sboru a chránil ústup XVI. armádního sboru. Od 21. do 23. srpna podporoval odpoutání a ústup I. a II. franc. armády a 24. srpna v úporném boji palbou čelil jezdecký sbor útokům dvou něm. arm. sborů tak houževnatě, že se nepříteli za celý den nepodařilo postoupiti dále než 5 km a ustupující francouzské armády nebyly znepokočovány.

25. srpna, když francouzská 15. pěší divise pro nedostatek střeliva uvolnila styk armád na silnici vedoucí na Saint-Remy, sesedli